

4. Златка бѣга отъ цирка.

Единъ день господарьтъ наказва Павля строго. Той се ядоса и рѣши да избѣга. Стана по сръднощъ, събуди Златка и я покачи на обседланото Пони. Заржча ѝ да мълчи и трѣгна къмъ границата.

— Кждѣ ще отидемъ, Павле?—запита Златка тихо.

— При майка ти и татка ти, отговори Павелъ.

Слѣдъ дълго лутане двѣтѣ дѣца прѣминаха границата и навлѣзоха на равно поле. Уморени отъ пѣтъ и безсъница, младитѣ пѣтници спрѣха да починатъ подъ една колиба край ливадитѣ. Павли изведе Пони да пасе, а Златка легна да поспи.

Съмни се. Работниците извлѣзоха по полето на работа. Отдалечъ се зададе конникъ съ малко куче подиръ него. Конникътъ спрѣ при Павля, а кученцето се затече въ колибата. Заскача весело и залая радостно. Кого ли позна въ колибата!...

Зкатка се събуди и извика: „Левчо! живи ли сж мама и татко?“ — Но той не можеше да ѝ каже. Това ѝ ка-

за татко ѝ, който дойде слѣдъ малко въ колибата.

Този день у Златкини бѣше голѣмъ празникъ.